

Onderstaand de tekst zoals opgenomen in het Gulden Boek der Koninklijke Marechaussee.

Geerard Hoekman

Hoekman was gehuwd en vader van vijf kinderen, waarvan de oudste 12 jaar, en wist dat een bende dieven, welk geboefte hij dag noch nacht met rust liet, hem naar het leven stond, hetwelk hij den 23sten Maart daaraan voorafgaande, bij een gehouden inspectie aan zijn Districtscommandant, Kapitein de Rooij, had medegedeeld, welke Chef hem daarop had willen verplaatsen, waartegen hij zich had verzet. Ook had Hoekman dat aan zijn echtgenoot, evenals aan zijn personeel, medegedeeld, waarbij zijn 12-jarig zoontje o.a. had opgemerkt: Pa, dat zou laf zijn als U daarin toestemde dat U nu werd overgeplaatst.

Na in den laten avond van den 26sten Maart 1893 een uitgezonden patrouille te hebben gecontroleerd en huiswaarts keerende, werd op den openbaren weg, zeer dicht nabij de kazerne, van uit een hinderlaag met een jachtgeweer op hem geschoten, door welk schot hij reeds werd getroffen.

Het gevaar echter trotseerende, greep hij zijn revolver en liep den moordenaar, die inmiddels uit zijn schuilhoek was gekomen, tegemoet en loste op hem een schot waardoor deze aan zijn been werd verwond, terwijl nagenoeg tegelijkertijd de moordenaar hem met een tweede schot neerschoot.

Welk geboefte toenmaals in Oss woonachtig was, moge blijken uit het feit, dat, tijdens de lijkschouwing op Hoekman verricht door hen werd gezongen en geschreeuwd o.a.: 'Wij kunnen niet zonder Hoekman, de wachtmeester moet er zijn.' Niettegenstaande het uitgebreide en aanhoudende onderzoek naar den dader, konden geen wettige bewijsmiddelen worden gevonden om tot arrestatie van den vermoedelijken dader over te gaan.

De daad op zich zelf door het geboefte nog niet mooi genoeg geacht, werd in den nacht van Zaterdag op Zondag, juist zes weken na den moord, grafschennis op het graf van Hoekman gepleegd, door de aarde van het graf te delven en het deksel van de kist met een schop in te slaan, terwijl de dader in zijn luguber voornemen -zoals later is gebleken - om het lijk weder naar de kazerne terug te brengen, werd verhinderd.

Arent Mintjes

De mentaliteit van een deel der bevolking van Oss en omstreken heeft door de jaren heen veel te wenschen overgelaten. De onveiligheid in genoemde streek had echter eind 1933 ongekende afmetingen aangenomen. Diefstallen, moorden en branden waren scheering en inslag.

Tot krachtige politiematregelen werd overgegaan en het Wapen zag zich belast met de taak orde te scheppen, de rust te herstellen en de veiligheid te verzekeren. De brigade Oss werd versterkt, terwijl 2 detachementen, elk sterk 5 hoofden, in den bewakingskring dezer brigade werden uitgezet.

Het is aan de doortastendheid, onverpoosde volharding, moed en voortvarendheid van dit personeel, alsmede aan de krachtige medewerking van omliggende brigades te danken, dat Oss en omgeving volledig gezuiverd werden. Het aantal arrestaties en veroordeelingen bereikte een nog niet gekende hoogte.

Het behaagde H.M. de Koningin den 17den Juni 1935 op het Depot van het Wapen persoonlijk Hare bijzondere tevredenheid aan de bij de zuivering betrokkenen toe te

kennen en eigenhandig de gouden medaille, verbonden aan de Orde van Oranje Nassau met de zwaarden, te spelden op de borst van den opperwachtmeester te paard A.R. Mintjes en den wachtmeester te voet C.G. de Gier.

Eenigen tijd later werd nog de gouden medaille toegekend aan den wachtmeester te voet A. van der Weerd en de bronzen medaille aan den Maréchaussée J.W. van den Berg. Voor nadere bijzonderheden zij verwezen naar het desbetreffende fotoalbum, neergelegd in het Museum van het Wapen

-0-0-0-0-0-